

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci žalobce: **Pelčák a partner, s. r. o.**, se sídlem Náměstí 28. října 1104/17, Brno, zast. Mgr. Michalem Zahutou, advokátem se sídlem Veverí 365/46, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Masarykova univerzita**, se sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2015, č.j. ÚOHS-R101/2014/VZ-13956/2015/321/BRy,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 6. 2015, č.j. ÚOHS-R101/2014/VZ-13956/2015/321/BRy, byl podle § 152 odst. 5

písm. b) v návaznosti na § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 18. 3. 2014, č. j. ÚOHS-S725/2013/VZ-5911/2014/511/KCh.

Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že se návrh žalobce na uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném do 30. 9. 2016 (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), ohledně prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů vybraným uchazečem o veřejnou zakázku „Výběr generálního projektanta akce MU-Rekonstrukce a dostavba historického areálu Filozofické fakulty, Arne Nováka, Brno“ zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro jeho uložení. Dále žalovaný zamítl také návrh žalobce na posouzení obsahu protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 16. 9. 2013, neboť nebyl podán oprávněnou osobou.

II. Obsah žaloby

Žalobce předně namítá nesplnění profesních kvalifikačních požadavků vybraným uchazečem. Tento závěr dovozuje z § 2 odst. 5 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (dále jen „zákon o autorizaci“), neboť právnické a fyzické osoby podnikající podle příslušného právního předpisu mohou vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě pouze tehdy, zajišťují-li výkon těchto činností autorizovanými osobami. V návaznosti na § 12 zákona o autorizaci jsou oprávněné osoby povinny vykonávat projektové činnosti jen v rozsahu svěřeném autorizačním oprávněním a dle § 7 téhož zákona mohou tak také činit prostřednictvím odpovědného zástupce, který musí být odborně způsobilý. Dle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), mohou vázanou živnost „projektová činnost ve výstavbě“ provozovat jen osoby, které mají požadovanou odbornou způsobilost. Veřejnou zakázku na projektové služby podléhající autorizaci pro projektování pozemních staveb nemůže garantovat osoba, jež není odborně způsobilá pro hlavní činnost. Tuto skutečnost nezmění ani fakt, že vybraný uchazeč doložil odbornou způsobilost skrze kvalifikované dodavatele.

Dále žalobce namítá, že žalovaný rezignoval na svou přezkumnou pravomoci, když uvedl, že není jeho povinností posuzovat, zda nabídka obsahuje či nikoliv mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a zda je odůvodněna objektivními příčinami. Dle žalobce měl žalovaný přezkoumat, zda hodnotící komise řádně a objektivně zdůvodnila svůj postup posuzování jednotlivých uchazečů, zaznamenala ho do zprávy a celý proces lze zhodnotit jako transparentní a objektivní, což se ovšem v tomto případě nestalo. Ukázku správného postupu žalobce demonstroval na rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2013, č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JON, kde si žalovaný vyžádal od zadavatele dokumenty dokládající způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, aby mohl být posouzen závěr hodnotící komise, že se jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Zdůvodnění nízkých cen jednotlivými uchazeči bylo nezákonné, netransparentní, nedostatečné, nedůkladné, vnitřně rozporné a není řádně odůvodněno. Žalovaný se ani nezabýval faktem, že

žádný uchazeč nemohl nabídnout nižší cenu než žalobce, což zhodnotil jako sebehodnocení, které není námitkou ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu. Žalobce se s tímto neztotožňuje, neboť se jedná o nepopiratelný fakt jeho předchozí participace na obdobné veřejné zakázce.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce obě dvě námitky vykládá v rozporu se zněním dotčených zákonů a opomíjí jejich vypořádání již z průběhu správního řízení. Zjištěný skutkový stav během správního řízení prokazoval splnění profesních kvalifikačních předpokladů vybraného uchazeče skrze předložení výpisu seznamu kvalifikovaných dodavatelů, kde bylo uvedeno živnostenské oprávnění pro požadovaný předmět činnosti – projektová činnost ve výstavbě. Nadto byli v seznamu kvalifikovaných dodavatelů uvedeni jako vedoucí projektu autorizovaný architekt a jeho zástupcem autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby. Předložením seznamu kvalifikovaných dodavatelů vybraný uchazeč naplnil § 54 písm. b) zákona o veřejných zakázkách a současně byly prokázáním autorizovaných osob naplněny také podmínky z § 54 písm. d) zákona o veřejných zakázkách.

K námitce ohledně přezkumu postupu hodnotící komise při posouzení mimořádně nízkých nabídkových cen uchazečů žalovaný uvedl, že jeho přezkumná pravomoc je omezena, což vyplývá z ustanovení zákona i z rozhodovací praxe správních soudů. Základní premisou je nemožnost vstupování do myšlenkových pochodů hodnotící komise a nahrazovat je vlastním uvážením. Žalovaný je jen oprávněn přezkoumat, zda byl postup zákonný a přezkoumatelný. Zcela se neztotožňuje s výkladem žalobce, že by měl přezkoumávat odůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny a její zdůvodnění objektivními příčinami. Takovýmto postupem by zasáhl do myšlenkových pochodů hodnotící komise a taková pravomoc mu nepřísluší. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Žalobce se předně neztotožňuje s argumentací žalovaného ohledně splnění profesních kvalifikačních předpokladů vybraným uchazečem. Domnívá se, že v případě prokazování profesního kvalifikačního předpokladu dle § 54 zákona o veřejných zakázkách musí být profesní kvalifikační předpoklady splněny odpovědným zástupcem s příslušným odborným zaměřením, přičemž u vybraného uchazeče tomu tak není. Ani skutečnost, že vybraný

uchazeč doložil profesní způsobilost seznamem kvalifikovaných dodavatelů, nemůže nahrazovat splnění profesní způsobilostí *de facto*, neboť uchazeči měli kvalifikační předpoklady splnit samostatně.

Tato námitka není důvodná.

Podle § 50 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách kvalifikovaným pro plnění veřejné zakázky je dodavatel, který

- a) splní základní kvalifikační předpoklady podle § 53,
- b) splní profesní kvalifikační předpoklady podle § 54,
- c) předloží čestné prohlášení o své ekonomické a finanční způsobilosti splnit veřejnou zakázku a
- d) splní technické kvalifikační předpoklady podle § 56.

Podle § 51 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, pokud není dodavatel schopen prokázat splnění určité části kvalifikace požadované veřejným zadavatelem podle § 50 odst. 1 písm. b) a d) v plném rozsahu, je oprávněn splnění kvalifikace v chybějícím rozsahu prokázat prostřednictvím subdodavatele. Dodavatel je v takovém případě povinen veřejnému zadavateli předložit

- a) doklady prokazující splnění základního kvalifikačního předpokladu podle § 53 odst. 1 písm. j) a profesního kvalifikačního předpokladu podle § 54 písm. a) subdodavatelem a
 - b) smlouvu uzavřenou se subdodavatelem, z níž vyplývá závazek subdodavatele k poskytnutí plnění určeného k plnění veřejné zakázky dodavatelem či k poskytnutí věcí či práv, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat v rámci plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém subdodavatel prokázal splnění kvalifikace podle § 50 odst. 1 písm. b) a d).
- Dodavatel není oprávněn prostřednictvím subdodavatele prokázat splnění kvalifikace podle § 54 písm. a).

Podle § 54 zákona o veřejných zakázkách splnění profesních kvalifikačních předpokladů prokáže dodavatel, který předloží:

- a) výpis z obchodního rejstříku, pokud je v něm zapsán, či výpis z jiné obdobné evidence, pokud je v ní zapsán,
- b) doklad o oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů v rozsahu odpovídajícím předmětu veřejné zakázky, zejména doklad prokazující příslušné živnostenské oprávnění či licenci,
- c) doklad vydaný profesní samosprávnou komorou či jinou profesní organizací prokazující jeho členství v této komoře či jiné organizaci, je-li takové členství nezbytné pro plnění veřejné zakázky na služby podle zvláštních právních předpisů,
- d) doklad osvědčující odbornou způsobilost dodavatele nebo osoby, jejímž prostřednictvím odbornou způsobilost zabezpečuje, je-li pro plnění veřejné zakázky nezbytná podle zvláštních právních předpisů a
- e) doklad prokazující schopnost dodavatele zabezpečit ochranu utajovaných informací podle příslušného druhu zajištění ochrany utajované informace při plnění veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, odpovídající požadavkům na opatření, která stanovil zadavatel v zadávacích podmínkách.

Ze zadávací dokumentace, bodu 9 Požadavky na splnění kvalifikace, Profesní kvalifikační předpoklady, na str. 10 vyplývá, že zadavatel požadoval pro prokázání profesních kvalifikačních předpokladů v souladu s § 54 zákona o veřejných zakázkách listiny dle písm. a) výpis z obchodního rejstříku, písm. b) doklad o oprávnění k podnikání podle zvláštních předpisů v rozsahu odpovídajícím předmětu veřejné zakázky, kterým byla projektová činnost ve výstavbě, zejména doklad prokazující příslušné živnostenské oprávnění a dle písm. d) osvědčení o autorizaci dle zákona o autorizaci osoby odpovědné za odborné vedení veřejné zakázky, kterým může být autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby nebo autorizovaný architekt se všeobecnou působností ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Z Výpisu ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů ze dne 11. 6. 2013 je z bodu 3 zřejmé, jakým způsobem vybraný uchazeč prokazoval svou profesní kvalifikaci. Předpoklad dle § 54 písm. a) prokázal výpisem z obchodního rejstříku. Předpoklad dle písm. b) téhož ustanovení prokázal soupisem sedmi živnostenských oprávnění, přičemž jedno mělo jako předmět podnikání Projektovou činnost ve výstavbě. Odbornou způsobilost dle § 54 písm. d) nakonec prokázal soupisem čtrnácti osob, z čehož pět osob je autorizovanými inženýry v oboru pozemní stavby a dvě jsou autorizovanými architekty. Čestným prohlášením ze dne 2. 9. 2013 byl vedoucím projektu pro předmětnou veřejnou zakázku stanoven autorizovaný architekt a jeho zástupcem dle čestného prohlášení z téhož dne autorizovaný inženýr v oboru pozemní stavby, kteří jsou zároveň zaměstnanci vybraného uchazeče.

Pro splnění profesních kvalifikačních předpokladů nebyli uchazeči vázáni splněním žádné další podmínky. Zadavatel v zadávací dokumentaci také výslovně umožnil splnění dvou z výše uvedených podmínek pro splnění profesních kvalifikačních předpokladů dle § 54 písm. b) a d) zákona o veřejných zakázkách skrze subdodavatele. Takový postup zákon o veřejných zakázkách v § 51 odst. 4 předpokládá a vybraný uchazeč této možnosti využil.

S ohledem na posledně citované ustanovení proto nelze souhlasit se žalobcem, že by kvalifikační požadavky na uchazeče a kvalifikační podmínky na jeho případné subdodavatele byly zcela samostatnými podmínkami. Naopak zákon předpokládá, že uchazeč může některé kvalifikační požadavky (včetně profesních kvalifikačních předpokladů) splnit právě prostřednictvím subdodavatelů, tj. doložením skutečnosti, že tyto požadavky splňuje subdodavatel. Stanoví-li zadavatel určité požadavky na dodavatele, neznamená to automaticky skutečnost, že tyto požadavky dodavatel nemůže splnit prostřednictvím subdodavatele.

Požadavek zadavatele na předložení osvědčení o autorizaci osoby odpovědné za odborné vedení zakázky rozhodně nelze považovat za požadavek na to, aby předmětné osvědčení předložil odpovědný zástupce ve smyslu § 11 živnostenského zákona. Zadavatel činí úkony v režimu zákona o veřejných zakázkách a není dán žádný důvod pro to, aby určitý pojem uvedený v zadávací dokumentaci byl interpretován jako jiný (byť podobný) pojem uváděný v živnostenském zákoně. Zákon o veřejných zakázkách rozhodně nepožaduje, aby požadavky na kvalifikaci splňoval výhradně odpovědný zástupce (ve smyslu § 11 živnostenského zákona) dodavatele. Jedná se o zcela samostatné právní instituty. Odpovědný zástupce přebírá odpovědnost za činnost podnikatele bez ohledu na to, zda ji vykonává sám.

V případě autorizovaných inženýrů je pak rozhodující, že odpovědný zástupce zajišťuje činnost prostřednictvím osob s autorizací v příslušném oboru, která odpovídá charakteru stavby (viz § 12 zákona o autorizaci). Tyto požadavky vybraný uchazeč splnil.

Co se pak týče živnostenského oprávnění vybraného uchazeče, to odpovídá požadavku stanovenému v zadávací dokumentaci. Pro provozování živnosti „Projektová činnost ve výstavbě“ je nezbytná autorizace dle zákona o autorizaci. Zákon nevyžaduje konkrétní druh autorizace (to ostatně potvrdilo i Ministerstvo průmyslu a obchodu ve svém stanovisku ze dne 20. 12. 2013). Nelze souhlasit se žalobcem, že předložené živnostenské oprávnění nesplňuje požadavky zadávací dokumentace z důvodu, že odpovědný zástupce nedisponuje příslušnou autorizací. Živnostenské oprávnění nelze považovat za omezené na konkrétní typ autorizace nejen proto, že nic takového živnostenský zákon nestanoví, ale také proto, že zákon o autorizaci výslovně ve svém § 12 připouští výkon specializací překračujících udělenou autorizaci prostřednictvím spolupracujících osob.

Další námitkou žalobce brojí proti posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny a namítá, že není odůvodněna objektivními příčinami. Postup hodnotící komise byl podle něj netransparentní, nedostatečný a nejednoznačný. Ani tato námitka není důvodná.

Podle § 77 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách při posouzení nabídek uchazečů z hlediska splnění zadávacích podmínek a v případě použití elektronické aukce po jejím ukončení posoudí hodnotící komise též výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné; zdůvodnění musí být uchazečem doručeno ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti uchazeči, pokud hodnotící komise nestanoví lhůtu delší. Hodnotící komise může na žádost uchazeče tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout.

Odstavec druhý citovaného ustanovení obsahuje demonstrativní výčet toho, co může vzít hodnotící komise v úvahu při zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, jestliže je tato cena zdůvodněna objektivními příčinami, zejména

- a) ekonomickými aspekty konstrukční metody či technologie, výrobního procesu nebo poskytovaných služeb,
- b) objektivností technického řešení nebo výjimečně příznivými podmínkami, které má uchazeč k dispozici pro provedení stavebních prací nebo poskytnutí dodávek či služeb,
- c) originalitou stavebních prací, dodávek nebo služeb,
- d) souladem s předpisy týkajícími se ochrany zaměstnanců a pracovních podmínek, které jsou účinné v místě provádění stavebních prací, poskytování služeb nebo dodávek, nebo
- e) potenciální možností uchazeče získat veřejnou podporu.

Ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek včetně posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 26. 9. 2013 (dále jen „Zpráva komise“), je patrné, že byli vyzváni čtyři uchazeči k písemnému zdůvodnění jejich nabídek, neboť se jejich nabídky výrazně odchylovaly od předpokládané hodnoty veřejné zakázky (byly v rozmezí 31 – 35 %

předpokládané hodnoty veřejné zakázky a 50 – 57 % průměru cen ostatních pěti nabídkových cen). Nabídková cena dožádaných uchazečů byla hodnocena devíti kritérii (viz Zpráva komise na str. 4), dle kterých pak byla hodnocena reálnost předložených mimořádně nízkých nabídkových cen. Měla být zohledněna cena materiálu, přímých mezd, ostatních přímých nákladů, režijních nákladů, subdodávek a zisku. Všechna zdůvodnění mimořádně nízkých nabídkových cen byla hodnotící komisí shledána reálnými s ohledem na jejich logičnost a přesvědčivost zdůvodnění, které bylo podloženo objektivními příčinami, a to ekonomickými aspekty, souladem s předpisy v otázce reálnosti mzdových nákladů (minimální mzdě) a s ohledem na náklady subdodavatelů a na fakt, že předmět veřejné zakázky spočívá převážně v lidských výkonech. S ohledem na popsání skutečnosti, z nichž hodnotící komise vycházela, nelze podle názoru soudu souhlasit s tvrzením žalobce, že pro hodnocení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav.

Žalovaný shledal postup hodnotící komise při posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny zákonným a dodal, že uchazeči uvedli nabídkové ceny s vědomím požadované kvality plnění veřejné zakázky s náležitou pečlivostí. Předmět plnění spočívá v podstatě pouze ve výkonu lidské činnosti. Náklady na zajištění osob podílejících se na plnění veřejné zakázky se mohou u jednotlivých uchazečů zásadně lišit.

Zdejší soud se s uvedeným hodnocením ztotožňuje. S ohledem na to, že zcela zásadní je pro výslednou nabídkovou cenu cena práce osob podílejících se na plnění, je naprosto pochopitelné, že se hodnotící komise zaměřila zejména (nikoliv však pouze) na vyhodnocení, zda je nabídková cena reálná s ohledem na minimální mzdu, kterou bude nutno jednotlivým osobám vyplatit. Jak přitom správně uvádí žalovaný, náklady na zajištění osob, které budou fyzicky plnění poskytovat, se mohou u jednotlivých uchazečů výrazně lišit. To dokládá i skutečnost, že podobnou nabídkovou cenu v nyní projednávané věci nenabídl pouze vybraný uchazeč, nýbrž také tři další uchazeči včetně žalobce. Nejsou-li tvrzené výdaje na mzdy zcela iracionální či v rozporu s právní úpravou minimální mzdy, pak nelze shledat žádný důvod, proč by snad realizace zakázky uchazečem s mimořádně nízkou nabídkovou cenou mohla být ohrožena.

Jak přitom uvedl Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009 – 100 (dostupný na www.nssoud.cz), „*nespadá do pravomoci orgánu dohledu přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky (viz rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 A 1/99 - 32 ze dne 17. 6. 1999). Z obdobných závěrů vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 A 9/2002 - 62 ze dne 16. 3. 2004 vydaný za účinnosti zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož závěry jsou podle orgánu dohledu relevantní pro šetřený případ. [...] Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí konstatoval, že: „Přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Žalobkyně však v podané žalobě zpochybňuje zákonnost vlastního posouzení nabídky, resp. nevhodnost nabídky vybraného uchazeče. Přitom právě zde je hranice, kterou žalovaný (tj. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) nesmí překročit, neboť potom by se stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast*

uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť tím by se žalovaný ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani odborné předpoklady, totéž nelze požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nejvhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl. “ Rovněž tak Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 31 Ca 69/2004 - 62 ze dne 30. 6. 2005 konstatoval, že „Úřad pro ochranu hospodářské soutěže posuzuje postup výběrové komise podle zákonnosti, ale neposuzuje již konkrétní parametry, na základě kterých výběrová komise dospěje k závěru, že ta či ona nabídka je nejvýhodnější“. [...] Z judikatury správních soudů tedy vyplývá, že úkolem Úřadu je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. Jeho pravomoci končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Úřad však dbá na to, aby byla splněna jedna ze základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásada transparentnosti celého procesu zadávání veřejných zakázek (viz např. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2007, č. j. 5 Afs 6/2007 - 92)[...].“

Citované zásady přezkumu výsledku hodnocení hodnotící komise platí pochopitelně i pro posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny. Žalovaný nemůže posuzovat myšlenkové pochody členů hodnotící komise, nýbrž dodržení zákonného rámce. Ze Zprávy komise je patrné, že se hodnotící komise posouzením mimořádně nízkých nabídkových cen zabývala, pro posouzení stanovila hodnotící kritéria a vypořádání v odůvodnění bylo dostatečně věcné a srozumitelné. Soud se proto ztotožňuje se žalovaným v tom, že postup hodnotící komise nevybočil ze zákonného rámce. Hodnocení komise je přezkoumatelné, srozumitelné, má oporu v podkladech a neodporuje zásadám logického uvažování. Postup hodnotící komise i žalovaného také nikterak neodporuje judikatuře, na kterou žalobce poukazuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, čj. 1 Afs 45/2010-159, dostupný na www.nssoud.cz).

To, že žalobce je dle svých tvrzení schopen na některých nákladech slevit kvůli jeho předchozí účasti na obdobné veřejné zakázce, neznamena, že zcela jistě může jako jediný reálně garantovat nejnižší nabídkovou cenu. Subjektivní pohled uchazeče na „nepřekonatelnost“ jeho nabídky nemůže vyvrátit objektivní hodnocení hodnotící komise, které obstálo v přezkumu před žalovaným i soudem. Předchozí působení uchazeče na obdobné veřejné zakázce rozhodně nezaručuje, že jiní uchazeči bez této zkušenosti nemohou nabídnout nižší nabídkovou cenu.

Zdejší soud tedy neshledal žádné pochybení ze strany žalovaného, týkající se posouzení hodnocení mimořádně nízkých nabídkových cen hodnotící komisí. Žalovaný přezkoumal zákonnost úvah a závěrů hodnotící komise v rozsahu, jaký je konstantně judikaturou pro tyto případy požadován. Jeho postup rozhodně nelze hodnotit jako rezignaci na přezkumnou pravomoc.

V. Shrnutí a náklady řízení

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. **zamítl**.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. června 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu